

Dossiernummer: OMV_2024081945
Projectinhoudversie: VI
Inrichtingsnummer: 20170905-0030
Ondernemingsnummer exploitant: 0427.973.304

Ministerieel besluit over het verzoek van de nv Indaver voor de bijstelling van de bijzondere milieuvorwaarden opgenomen in het ministerieel besluit OMV_2023153254 van 22 maart 2024 voor een afvalverwerkingsinstallatie met stortplaats, gelegen te 2030 Antwerpen, Poldervlietweg 5.

VERZOEK

Het verzoek heeft betrekking op percelen, gelegen te Poldervlietweg 5, 2030 Antwerpen, zoals ingetekend op het Omgevingsloket onder situering:

Het verzoek omvat:

- een bijstelling van de bijzondere milieuvorwaarden 26 en 30, zoals opgenomen in het ministerieel besluit met kenmerk OMV/2023153254 van 22 maart 2024, die stellen dat:
"26. PFAS-analyses worden uitgevoerd op de in- en effluenten van de fysicochemische waterzuivering. Ook worden er PFAS-analyses (individuele + groepsparameter AOF (Adsorbeerbare Organische Fluoriden)) uitgevoerd op alle deelstromen die naar de WZI gaan (vóór menging met andere deelstromen, zoals het effluent van elk van de 3 DTO's en het effluent van Indachem Liquids). De analyses gebeuren volgens de ontwerp WAC-methode en gebeuren wekelijks gedurende 24 maanden. Gelet op het beperkte pakket aan meetbare PFAS-componenten via LCMS worden er, naast de

specifieke PFAS componenten, ook metingen met AOF uitgevoerd op cruciale deelstromen en in het effluent volgens de genormeerde DIN norm. De bevindingen van deze analyses worden in een rapport gegoten, met maatregelen om verdere verspreiding van PFAS naar de omgeving te beperken. Ook de inventaris van al de afvalwaterstromen en het gevraagde overzicht met betrekking tot PFAS (zie vorige bijzondere voorwaarde) worden toegevoegd aan dit rapport. Er wordt om de zes maanden vanaf inwerkingtreding van de bijstelling een geüpdatet rapport overgemaakt aan de VMM, de afdeling GOP en de afdeling Handhaving van het Departement Omgeving.”

“30. Voor de in het bedrijfsafvalwater nog niet nominatief in de vergunning genoemde gevaarlijke stoffen, andere dan PFAS, als vermeld in bijlage 2C bij titel II van het VLAREM die op basis van deze nieuwe inzichten bijkomend gedetecteerd worden, wordt uiterlijk 12 maanden na vaststelling een lozingsnorm aangevraagd.”

De volgende afwijkende formulering wordt voorgesteld door de aanvrager:

“26. PFAS-analyses worden uitgevoerd, voor zover dit zinvol is, op deelstromen die naar de WZI gaan. De analyses gebeuren volgens de ontwerp WAC-methode en gebeuren maandelijks gedurende 24 maanden. De bevindingen van deze analyses worden in een rapport gegoten, met maatregelen om verdere verspreiding van PFAS naar de omgeving te beperken. Ook de inventaris van al de afvalwaterstromen en het gevraagde overzicht met betrekking tot PFAS (zie vorige bijzondere voorwaarde) worden toegevoegd aan dit rapport. Er wordt jaarlijks vanaf inwerkingtreding van de bijstelling een geüpdatet rapport overgemaakt aan de VMM, de afdeling GOP en de afdeling Handhaving van het Departement Omgeving”;

“30. Voor de in het bedrijfsafvalwater nog niet nominatief in de vergunning genoemde gevaarlijke stoffen als vermeld in bijlage 2C titel II van het VLAREM die op basis van deze nieuwe inzichten bijkomend gedetecteerd worden, wordt 18 maanden na vaststelling een lozingsnorm aangevraagd”.

- het schrappen van de bijzondere milieuvoorwaarde 32, zoals opgenomen in het ministerieel besluit OMV/2023153254 van 22 maart 2024, die stelt dat:

“32. De lozingsnormen van de niet nominatief in de vergunning genoemde PFAS-verbindingen zijn met onmiddellijke ingang vastgesteld op de rapportagegrens, of bij ontstentenis daarvan, de bepalingsgrens”.

REGELGEVEND KADER

De aanvraag wordt behandeld rekening houdend met de ter zake geldende wettelijke bepalingen, in het bijzonder het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (Omgevingsvergunningsdecreet), het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM) en hun uitvoeringsbesluiten

ONTVANKELIJKHEID EN VOLLEDIGHEID

Het verzoek tot bijstelling van de bijzondere milieuvorwaarden werd ingediend door de nv Indaver, Poldervlietweg 5, 2030 Antwerpen, en per beveiligde zending verzonden en ontvangen op 21 juni 2024

Het verzoek is volledig en ontvankelijk verklaard op 15 juli 2024.

De aanvraag valt onder punt 18° van de lijst van de Vlaamse projecten vastgesteld in toepassing van artikel 2 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

"aanvragen met betrekking tot afvalverbrandingsinstallaties met een capaciteit van minstens 50.000 ton/jaar".

De Vlaamse Regering is bevoegd om in eerste administratieve aanleg een beslissing te nemen over aanvragen met betrekking tot een rubriek van de Vlaamse lijst, die volgens de gewone procedure en met advies van de gewestelijke omgevingsvergunningscommissie worden behandeld.

De Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw is bevoegd om op te treden voor de Vlaamse Regering met toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2024 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering.

OPENBAAR ONDERZOEK

Het openbaar onderzoek vond plaats van 24 juli 2024 tot en met 22 augustus 2024 in de stad Antwerpen. Er werden 15 bezwaarschriften ingediend waarvan twee bezwaarschriften in feite meldingen betreffen van:

- de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS), waarin gesteld wordt dat zij geen betrokken partij zijn en de nv Infrabel moet geconsulteerd worden,
- de nv Infrabel, waarin gesteld wordt geen bezwaar te hebben tegen het verzoek

De bezwaren handelen alle over het volgende:

- Indaver vraagt een versoepeling van de controle: een wekelijkse controle van het in- en effluent wil ze vervangen door een maandelijkse controle op een tijdstip bepaald door Indaver. Dit ondermijnt het belang van controle wanneer normen worden overschreden. Een wekelijkse controle geeft Indaver de mogelijkheid om snel bij te schakelen in het verbrandingsproces om lozing van PFAS en andere vervuiling tegen te gaan. Daarnaast geeft wekelijkse controle van in- en effluent de overheid handvaten om de lozingsvergunning te controleren en indien overschrijdingen zich voor doen, in te grijpen,
- Indaver vraagt ook een versoepeling van het voorzorgsprincipe: wanneer nieuwe stoffen in het afvalwater gevonden worden, wil men 18 maanden de tijd hebben om een lozingsvergunning aan te vragen. Dit is het vergunningsbeleid op zijn kop. Een bedrijf mag alleen lozen wat er in de vergunning voorkomt. Wanneer het meer loost dan de vergunning, is dit een illegale lozing. De aanvraag van Indaver biedt het bedrijf rechtszekerheid bij illegale lozingen maar ondermijnt een beleid dat een overheid kan voeren: illegale lozingen sanctioneren en vermijden. De verantwoordelijkheid blijft bij het bedrijf liggen om te weten wat er in het afvalwater zit en daarbij de nodige maatregelen te nemen om stoffen die niet in de vergunning staan, niet te lozen;
- Zonder te beschikken over de krachtens artikel 12 van richtlijn 2010/75/EU vereiste informatie en zonder te beschikken over een project-MER dat ingaat op de door artikel 12 van richtlijn 2010/75/EU vereiste informatie, heeft de omgevingsminister zich reeds uitgesproken over enerzijds de hervergunning, de uitbreiding met een

waterzuiveringsinstallatie en anderzijds de voorwaarden (de PFAS-normen) van de GPBV-installatie van Indaver Uit (de adviesverlening voorafgaandelijk aan) het ministerieel bijstellingsbesluit van 22 maart 2024 blijkt dat PFOS, PFOA en PFHxS niet integraal worden vernietigd in de draaitrommelovens van Indaver Uit het advies van 17 januari 2024 van de Vlaamse Milieumaatschappij over de door AGOP gevraagde bijstelling van de milieuvorwaarden van Indaver blijkt dat door de overheid niet te achterhalen hoeveelheden PFOS, PFOA en PFHxS verschuiven naar andere milieuc compartimenten (water en lucht) Nu bijzondere milieuvorwaarde 26 er onder meer op gericht is om de PFAS afkomstig van de onvolledige verbranding in de draaitrommelovens te controleren, valt niet in te zien hoe Indaver van dergelijke milieuvorwaarde ooit de schrapping zou kunnen vragen;

- Indien met het oog op het behalen van de milieukwaliteitsnormen strengere voorwaarden moeten gelden dan die die haalbaar zijn door toepassing van de beste beschikbare technieken, moeten in de vergunning extra lozingsvoorwaarden worden opgelegd De vergunningverlenende overheid moet nagaan of er geen achteruitgang in de toestand veroorzaakt wordt wanneer hij moet oordelen over een project waarbij een stof geloosd wordt waarvan in het ontvangende oppervlaktewaterlichaam de milieukwaliteitsnorm is overschreden. In het licht van het Silvamo- en Ineos-arrest is het duidelijk dat de door Indaver gevraagde aanpassing van bijzondere milieuvorwaarde 30 sowieso onverenigbaar is met de in de Kaderrichtlijn Water opgenomen resultaatsverplichtingen.
- Vlaanderen hanteert geen wetenschappelijk correcte rapportage- en bepalingsgrenzen voor (ultrakorte) PFAS De op basis van de Vlaamse rapportage- en bepalingsgrenzen voor PFAS aan Indaver toegestane lozingsnormen impliceren een door de Kaderrichtlijn Water verboden achteruitgang van de waterkwaliteit Deze strijdigheid leidt ertoe dat niet kan worden ingegaan op de door Indaver gevraagde aanpassing van bijzondere milieuvorwaarde 32

ADVIEZEN

Op 31 juli 2024 deelde de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) (Grondwater) in een bericht op het Omgevingsloket mee dat geen advies zal worden verleend en dat de instantie zich aansluit bij het advies van de VMM (Water – Lucht (industrie)).

Het subadvies van 5 augustus 2024 van de afdeling Handhaving van het Departement Omgeving aan de afdeling Gebiedsontwikkeling, Omgevingsplanning en -projecten (GOP) (Milieu) van het Departement Omgeving geeft input met betrekking tot het verzoek

In het advies van 23 augustus 2024 stelt de Omgevingsdienst voor een schoon en veilig Zeeland (RUD Zeeland) (NL) dat geen advies zal worden verleend en verwijst deze instantie naar het naar het advies van de Rijkswaterstaat Zee en Delta (NL)

In het advies van 27 augustus 2023 stelt de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) dat geen advies zal worden verleend en verwijst deze instantie naar het advies van de VMM (Water – Lucht (industrie)).

In het advies van 4 september 2023 stelt het Departement Zorg dat geen advies zal worden verleend en verwijst deze instantie naar het advies van de VMM (Water – Lucht (industrie)).

Het advies van 4 september 2024 van de nv pr Haven van Antwerpen-Brugge is gunstig (en stelt alleen dat er geen negatieve impact is op de afstroomhoeveelheid naar de waterweg).

Het advies van 13 september 2024 van de VMM (Water – Lucht (industrie)) is ongunstig.

Het advies van 20 september 2024 van de afdeling Gebiedsontwikkeling, Omgevingsplanning en -projecten (GOP) (Milieu) van het Departement Omgeving is ongunstig

Het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) is stilzwijgend gunstig.

Het advies van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen is stilzwijgend gunstig.

Het advies van het Vlaams Energie- en Klimaatagentschap (VEKA) is stilzwijgend gunstig.

GOVC

De aanvrager werd tijdens de gewestelijke omgevingsvergunningscommissie van 1 oktober 2024 gehoord en verklaarde hierbij het volgende:

- De adviezen zijn gelezen;
- Indaver verwerkt jaarlijks 600 ton PFAS uit afvalstromen en is geen PFAS-producent;
- Er worden zeer lage emissieresultaten gehaald, zowel naar lucht als naar water;
- De analyseresultaten van de lozing tonen aan dat de parameters van het WAC/IV/A/025 steeds kleiner zijn dan de detectielimiet. De operationele kost van deze analyses bedraagt ongeveer 10 miljoen;
- Indaver heeft in maart 2024 de Mechelse scale-up InOpSys overgenomen. InOpsys plaatste pilootzuiveringsinstallatie op een deelstroom van de afvalwaterstromen en verricht tal van testen. De resultaten hiervan zijn nog niet definitief, door onder andere de impact van zouten op de analyses van korte keten PFAS,
- Meewerken aan wetenschappelijk onderzoek brengt risico's mee voor de exploitant. Indaver heeft zich opengesteld om samen met VITO en in volle transparantie met alle administraties wetenschappelijk onderzoek te laten verrichten op zijn installaties. Er moet erkend worden dat de meetmethodologie nog steeds in de ontwikkelingsfase zit. Zelfs de theoretisch meest zekere meetresultaten (in opdracht van Handhaving, volgens WAC/IV/A/025) blijken onzeker te zijn. Het klopt dat Indaver de WAC/IV/A/026 methodiek toepast in het kader van medewerking aan wetenschappelijk onderzoek. Herhaaldelijk werd hierbij gemeld dat er bijzonder onlogische meetresultaten bekomen werden (bijvoorbeeld variërende detectielimieten met impact naar bronnenonderzoek). De meetmethodiek WAC/IV/A/026 kende in januari en juli 2024 nog belangrijke wijzigingen, wat impliceert dat de meetmethodiek nog niet retroactief in werking kan getreden zijn;
- Indaver wil pleiten om onderzoek, vergunning en handhaving uit elkaar te halen. Er kan niet gevraagd worden aan Indaver om in het kader van de vergunning retroactief een meetmethodiek toe te passen die niet de vereiste maturiteit heeft bereikt op industriële schaal en zelfs nog niet gepubliceerd is als MB. In lijn met wat in het ontwerp-MB en VLAREM staat, vraagt Indaver een overgangstermijn van 18 maanden voor elke nieuwe PFAS-component die gevonden wordt, zodra de meetmethodologie matuur is en gepubliceerd als MB. Indaver vraagt daarom voorwaarde 32 te schrappen,
- Een vergunningsaanvraag in het kader van de WAC/IV/A/026 is momenteel zeer complex omdat: 1) het WAC/IV/A/026 nog niet matuur is en niet gepubliceerd is, 2) geen

referentiekader beschikbaar is (er zijn geen data van de ontvangende waterlopen), 3) de toxiciteit van ultrakorte PFAS ketens onbekend is, 4) BBT verwijderingstechnieken voor ultrakorte ketens onbestaand zijn, en 5) een milieu-impactstudie (nodig voor een aanvraag van lozingsnormen) bijgevolg nagenoeg onmogelijk is om op te stellen. Het vraagt dus tijd om een onderbouwde aanvraag te kunnen indienen, zodat men rechtszeker kan opereren;

- Indaver legt zich neer bij het aantal analyses dat wordt gevraagd (voorwaarde 26). Men wil er alleen pro forma nog op wijzen dat dit de focus van andere zaken afleidt.

Het dossier werd verder besproken op de gewestelijke omgevingsvergunningscommissie van 22 oktober 2024

Het advies van 22 oktober 2024 van de Gewestelijke Omgevingsvergunningscommissie is ongunstig

HISTORIEK

De volgende vergunningen voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit zijn gekend

Overheid ⁽¹⁾	Referentie	Datum besluit	Vervaldatum	Voorwerp
MB	OMV/2019074 599	15/11/2019	Onbepaalde duur	Het verder exploiteren na verandering van een afvalverwerkingsinstallatie met stortplaats
MB	OMV/202003 7521	8/12/2020	Onbepaalde duur	Verandering van een inrichting voor de verwerking van afvalstoffen. 'Tankenpark 2.0'
MB	OMV_20211018 09	27/10/2021	Onbepaalde duur	Bijstelling bijzondere voorwaarden op verzoek van de GOVC naar aanleiding van de GPBV-evaluatie voor de afvalverbrandingsinstallatie
Gewestelijke omgevings-ambtenaar	OMV/2021154 828	24/05/2022	Onbepaalde duur	Verandering van een inrichting voor de verwerking van afvalstoffen: uitbreiding van een laboratorium
MB	OMV/2021142 722	17/06/2022	Onbepaalde duur	Afwijking van artikel 5.2.4.3.3, §4, 3°, van titel II van het VLAREM, met betrekking tot de kunstmatige bodemafdichting
MB	OMV/202209 6770	21/12/2022	Onbepaalde duur	Bijstelling lozingsnorm totaal stikstof bedrijfsafvalwater
MB	OMV/2022061 892	27/03/2024	Onbepaalde duur	Verandering van een inrichting voor de verwerking van afvalstoffen: opslag van directe injecties, contractorzone en bulkopslag
MB	OMV/2023153 254	22/03/2024	Onbepaalde duur	Ambtshalve verzoek tot bijstelling van de milieuvorwaarden
MB	OMV/2023143 280	29/03/2024	Onbepaalde duur	Verandering van een inrichting voor de verwerking van afvalstoffen: uitbreiding van de waterzuiveringsinstallatie

⁽¹⁾ MB = besluit bevoegde Vlaamse minister

Er is momenteel een procedure lopende bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen voor het ministerieel besluit met kenmerk OMV/2023153254 van 22 maart 2024. Er is nog geen arrest gekend.

BESCHRIJVING LOCATIE

De inrichting bevindt zich in het noorden van het Antwerps havengebied, tussen de autowegen R2 en A12, een oude zandwinningsput en een spoorweg. De wijde omgeving van het bedrijf is in het (noord)westen en het zuiden aangeduid als industriegebied en het oosten als natuurgebied en agrarisch gebied. De meest nabijgelegen woongebieden zijn gelegen te Stabroek. De afstand van de exploitatie tot de Nederlandse grens bedraagt circa 4,5 km in noordelijke richting. Naast de afvalverwerkende activiteiten van Indaver wordt de omgeving van de aanvraag vooral gekenmerkt door haveninfrastructuur en havengebonden bedrijven.

De aanvraag is gelegen op een afstand van.

- circa 65 m van het VEN-gebied 'De Kuifeend' (gebiedsnummer 303),
- circa 70 m van het vogelrichtlijngebied 'Schorren en polders van de Beneden-Schelde' (BE2301336);
- meer dan 2 km van het VEN-gebied 'Slikken en schorren langsheen de Schelde' (gebiedsnummer 304),
- circa 600 m van het vogelrichtlijngebied 'De Kuifeend en Blokkersdijk',
- meer dan 2 km van het habitatrichtlijngebied 'Historische fortengordels van Antwerpen als vleermuizenhabitats' en het habitatrichtlijngebied 'Schelde- en Durmeestuarium van de Nederlandse grens tot Gent'.

De inrichting is gelegen in een speciale beschermingszone vastgesteld in toepassing van de wetgeving ter bestrijding van luchtverontreiniging (fijn stof hotspotzone)

PLANOLOGISCHE LIGGING

De ingedeelde inrichting of activiteit is volgens het gewestplan 'Antwerpen', vastgesteld bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979, gelegen in een bufferzone en bijzondere industriegebied. De aanvraag is ook gelegen binnen de contour van de gewestplanwijziging 'HST', vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Regering van 23 mei 1996. Met deze gewestplanwijziging worden geen wijzigingen doorgevoerd aan de grondkleur.

In deze zones gelden de stedenbouwkundige voorschriften zoals bepaald in artikel 14.4.5 en 16 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen. Deze voorschriften luiden als volgt.

"Artikel 14.4.5. Bufferzones

De bufferzones dienen in hun staat bewaard te worden of als groene ruimte ingericht te worden, om te dienen als overgangsgebied tussen gebieden waarvan de bestemmingen niet met elkaar te verenigen zijn of die ten behoeve van de goede plaatselijke ordening van elkaar moeten gescheiden worden.

Artikel 16. Bijzondere industriegebieden

De industriegebieden die op de kaart welke de bestemmingsgebieden omschrijven, met de letter A zijn overdrukt, zijn uitsluitend bestemd voor de bedrijven die huis- en industriële afval verwerken. De bufferzone welke zij moeten bevatten, heeft een breedte van ten minste 30 m”

De aanvraag is volgens het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP) ‘Afbakening Zeehavengebied Antwerpen’, vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Regering van 30 april 2013, gelegen binnen de afbakeningslijn zeehavengebied Antwerpen (artikel 1), in specifiek regionaal bedrijventerrein voor afvalverwerking en recyclage (artikel R2) en in een bouwvrije strook (artikel R9)

De stedenbouwkundige voorschriften volgens dit GRUP luiden als volgt:

“Artikel 1 Afbakeningslijn zeehavengebied

De gebieden binnen de afbakeningslijn behoren tot het zeehavengebied Antwerpen. Met uitzondering van de deelgebieden waarvoor in dit planvoorschriften werden vastgelegd, blijven de op het ogenblik van de vaststelling van dit plan bestaande bestemmings- en 17 inrichtingsvoorschriften onverminderd van toepassing. De bestaande voorschriften kunnen daar door voorschriften in nieuwe gewestelijke, provinciale en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen of BPA's worden vervangen. Bij de vaststelling van die plannen en bij overheidsprojecten binnen de grenslijn gelden de relevante bepalingen van de ruimtelijke structuurplannen, conform de decretale bepalingen in verband met de verbindende waarde van die ruimtelijke structuurplannen.

Artikel R2 Specifiek regionaal bedrijventerrein voor afvalverwerking en recyclage

Het gebied is bestemd voor regionale bedrijven met afvalverwerkende en recyclerende activiteiten. Daarnaast zijn de volgende activiteiten toegelaten: - verwerking en bewerking van mest of slib; - grondopslag en grondbewerking en -verwerking. Installaties voor het opwekken van hernieuwbare energie, energierecuperatie of warmtekrachtkoppeling zijn toegelaten.

Artikel R9 Bouwvrije strook

In het gebied, aangeduid met deze overdruk, geldt een verbod om vergunningsplichtige gebouwen en constructies op te richten behalve handelingen voor leidingen, telecommunicatie infrastructuur, ecologische infrastructuur, lokaal openbaar vervoer, lokale dienstwegen en paden voor niet gemotoriseerd verkeer. Het gebied met de overdruk grenst aan de hoofdweg A12 Havenweg Antwerpen- Bergen-op-Zoom en is 35m breed.”.

De ingedeelde inrichting of activiteit is niet gelegen binnen een gemeentelijk of provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, noch binnen een plan van aanleg, noch binnen de begrenzing van een goedgekeurde en niet-vervallen verkaveling

VERPLICHTINGEN VANUIT EUROPESE REGELGEVING

GPBV-installatie

De ingedeelde inrichting of activiteit omvat overeenkomstig de RIE (Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging)) een GPBV-installatie waarvoor in toepassing van artikel 2.1.1 van titel III van het VLAREM uitdrukkelijk is gesteld dat alle passende preventieve maatregelen tegen verontreiniging moeten getroffen worden door toepassing van de beste beschikbare technieken zodat geen belangrijke verontreiniging veroorzaakt kan worden

De volgende X-rubrieken zijn van toepassing

- 2.4.1.b), 2.4.1.c), 2.4.1.e), 2.4.1.h), 2.4.2.b), 2.4.4.b), 2.4.5 en 43.3.2°.

De volgende BREF's zijn van toepassing voor deze ingedeelde inrichting of activiteit.

- BREF afvalverbranding (Waste Incineration – 2019);
- BREF afvalbehandeling (Waste Treatment – 2018)

BEOORDELING

Verzoek

Indaver is vergund voor een centrale afvalwaterzuiveringsinstallatie voor de zuivering en lozing van bedrijfsafvalwater in het Verlegd Schijn, met een maximumdebiet van 200 m³/uur en 4.800 m³/dag.

De aanvraag bevat een vraag tot bijstelling van de bijzondere milieuvorwaarden 26, 30 en 32, zoals opgenomen in het ministerieel besluit OMV/2023153254 van 22 maart 2024

Indaver vraagt om de voorwaarde 26 zo aan te passen dat het aantal verplichte PFAS-analyses wordt beperkt. Het verzoek houdt in dat de analyses niet meer moeten worden uitgevoerd op alle deelstromen die naar de WZI gaan, maar alleen op die waarvoor "dit zinvol is". Ook de metingen met AOF worden geschrapt in het voorstel. Het bedrijf stelt voor om de frequentie van de analyses aan te passen van wekelijks naar maandelijks en in plaats van halfjaarlijks slechts jaarlijks een rapport met de resultaten te bezorgen aan de overheidsinstanties.

Indaver vraagt daarnaast ook om een overgangstermijn van 18 maanden te krijgen om een lozingsnorm aan te vragen na vaststelling van een nieuwe gevaarlijke stof in het bedrijfsafvalwater, zowel voor PFAS als voor andere gevaarlijke stoffen als vermeld in bijlage 2C titel II van het VLAREM. Indaver stelt daarom voor om bijzondere vergunningsvoorwaarde nummer 32 te schrappen en bijzondere vergunningsvoorwaarde 30 aan te passen zodat deze ook op PFAS van toepassing is en de termijn om een lozingsnorm aan te vragen na vaststelling van een nieuwe gevaarlijke stof verlengd wordt naar 18 maanden

Voorwaarde 26

Verzoek

De aanvraag bevat een vraag tot bijstelling van de bijzondere milieuvorwaarden 26, zoals opgenomen in het ministerieel besluit OMV/2023153254 van 22 maart 2024, die stelt dat:

"26. PFAS-analyses worden uitgevoerd op de in- en effluenten van de fysicochemische waterzuivering. Ook worden er PFAS-analyses (individuele + groepsparameter AOF (Adsorbeerbare Organische Fluoriden)) uitgevoerd op alle deelstromen die naar de WZI gaan (vóór menging met andere deelstromen, zoals het effluent van elk van de 3 DTO's en het effluent van Indachem Liquids. De analyses gebeuren volgens de ontwerp WAC-methode en gebeuren wekelijks gedurende 24 maanden. Gelet op het beperkte pakket aan meetbare PFAS-componenten via LCMS worden er, naast de specifieke PFAS componenten, ook metingen met AOF uitgevoerd op cruciale deelstromen en in het effluent volgens de genormeerde DIN norm. De bevindingen van deze analyses worden in een rapport gegoten, met maatregelen om verdere verspreiding van PFAS naar de omgeving te beperken. Ook de inventaris van al de afvalwaterstromen en het gevraagde overzicht met betrekking tot PFAS (zie vorige bijzondere voorwaarde) worden toegevoegd aan dit rapport. Er wordt om de zes maanden vanaf inwerkingtreding van de bijstelling een geupdate"

rapport overgemaakt aan de VMM, de afdeling GOP en de afdeling Handhaving van het Departement Omgeving.”.

De aanvrager vraagt de volgende afwijkende formulering.

“26. PFAS-analyses worden uitgevoerd, voor zover dit zinvol is, op deelstromen die naar de WZI gaan. De analyses gebeuren volgens de ontwerp WAC-methode en gebeuren maandelijks gedurende 24 maanden. De bevindingen van deze analyses worden in een rapport gegoten, met maatregelen om verdere verspreiding van PFAS naar de omgeving te beperken. Ook de inventaris van al de afvalwaterstromen en het gevraagde overzicht met betrekking tot PFAS (zie vorige bijzondere voorwaarde) worden toegevoegd aan dit rapport. Er wordt jaarlijks vanaf inwerkingtreding van de bijstelling een geüpdatet rapport overgemaakt aan de VMM, de afdeling GOP en de afdeling Handhaving van het Departement Omgeving”

Motivering aanvrager

De aanvrager motiveert de gevraagde bijstelling als volgt.

In het Indaver standpunt m.b.t. verzoek tot ambtshalve bijstelling van de PFAS-lozingsnormen (2023-11-27) in het kader van OMV_2023153254 vroeg Indaver reeds om de bijzondere voorwaarde m.b.t. de wekelijkse PFAS-analyses op de in- en effluenten van de fysicochemische waterzuivering, alle deelstromen die naar de WZI en op de gegenereerde vliegassen en de residuen aan te passen naar een maandelijks frequentie en overbodige stromen te schrappen. De bestaande analysecapaciteit, die Indaver heeft dankzij een eigen analysetoestel en de beschikbare capaciteit bij commerciële laboratoria, wenst Indaver gericht te kunnen inzetten om bijkomende verbetering en transparantie te bereiken in het kader van de continue evolutie rond PFAS, zowel naar meetmethodes als naar waterzuiveringstechnieken.

Indaver engageert zich om via continue verbetering de impact op het milieu inzake PFAS verder te minimaliseren. De reeds gerealiseerde reducties van de PFAS-emissies naar water en lucht tonen dit aan.

Echter, de bijzondere voorwaarde *“PFAS-analyses worden uitgevoerd op de in- en effluenten van de fysicochemische waterzuivering. Ook worden er PFAS-analyses (individuele + groepsparameter AOF (Adsorbeerbare Organische Fluoriden)) uitgevoerd op alle deelstromen die naar de WZI gaan (vóór menging met andere deelstromen, zoals het effluent van elk van de 3 DTO's en het effluent van Indachem Liquids). De analyses gebeuren volgens de ontwerp WAC-methode en gebeuren wekelijks gedurende 24 maanden. Gelet op het beperkte pakket aan meetbare PFAS-componenten via LCMS worden er, naast de specifieke PFAS componenten, ook metingen met AOF uitgevoerd op cruciale deelstromen en in het effluent volgens de genormeerde DIN norm. De bevindingen van deze analyses worden in een rapport gegoten, met maatregelen om verdere verspreiding van PFAS naar de omgeving te beperken. Ook de inventaris van al de afvalwaterstromen en het gevraagde overzicht met betrekking tot PFAS (zie vorige bijzondere voorwaarde) worden toegevoegd aan dit rapport. Er wordt om de zes maanden vanaf inwerkingtreding van de bijstelling een geüpdatet rapport overgemaakt aan de VMM, de afdeling GOP en de afdeling Handhaving van het Departement Omgeving”* klemmt met de ambitie van Indaver om via continue verbetering de impact op het milieu te minimaliseren. Immers:

- 1) Onderstaande is reeds geweten op basis van het reeds uitgevoerde opvolgprogramma.
 - a. de verschillende residu's worden gestort (indien nodig na de noodzakelijke voorbehandeling). De residu's werden reeds uitgebreid onderzocht op hun PFAS-gehalte. Door Indaver werden geen bijkomende maatregelen gevonden die een positieve impact zouden kunnen hebben op de waterzuivering
 - b. de resultaten van het effluent van de 3 draaitrommelovens is stabiel in de tijd
 - c. alle deelstromen gaan over de *end-of-pipe* actief koolfilter opstelling
- 2) In het door Indaver opgestelde "Rapport bijzondere voorwaarden omgevingsvergunning en aanmaning Indaver site Antwerpen" van 27 februari 2023 werd onder §4.2 een vergaande evaluatie van het lozingswater verricht vermits niet kan worden uitgesloten dat organische fluor in het lozingswater aanwezig kan zijn. Om zekerheid te hebben of deze gerelateerd is aan PFAS, werd er een bijkomende TOP (*Total Oxydisable Precursors*) voorbehandeling en aansluitende PFAS-analyse uitgevoerd. Deze techniek is eerder experimenteel en wordt binnen diverse onderzoeksprojecten verder op punt gesteld. Er werden geen verhogingen vastgesteld in de TOP-analyse, waardoor kan worden gesteld dat de gedetecteerde Adsorbeerbaar Organisch Fluoride (AOF)-waarde niet kan worden gelinkt aan PFAS-componenten of precursoren dewelke vandaag nog niet in de standaardmethode vervat zitten (WAC/IV/A/025).
- 3) Indaver toonde in "Rapport bijzondere voorwaarden omgevingsvergunning en aanmaning Indaver site Antwerpen" van 27 februari 2023 bijkomend reeds aan dat de grootte-orde van de gedetecteerde Adsorbeerbaar Organisch Fluoride (AOF)-waarde gelijk is aan de som van de PFAS-componenten (WAC/IV/A/025). Het heeft geen zin om deze meting te blijven uitvoeren als het duidelijk is dat dit voor Indaver geen bijkomende inzichten zal opleveren. Deze informatie werd nog niet betrokken in het kader van de bijstellingsprocedure.
- 4) De beschikbare en haalbare meetcapaciteit om wekelijks de target PFAS-bepaling te verrichten is beperkt, zelfs met een eigen analysetoestel. Indaver wenst ook veelbelovende alternatieve zuiveringstechnieken te testen. De realisatie en de opvolging daarvan kan echter enkel wanneer er ook meetcapaciteit wordt vrijgemaakt. De beperkte capaciteit die is vrijgekomen door de schrapping van bepaalde deelstromen, is daarbij niet voldoende gezien de wekelijkse frequentie die is opgelegd.

Doordat de analyse en meetcapaciteit wordt ingezet in het kader van de specifiek bepaalde wekelijkse metingen en analyses als gevolg van de vergunningsvoorwaarde, is er geen mogelijkheid meer om analyse- en meetcapaciteit op nieuwe evoluties en inzichten in te zetten. De meerwaarde van deze specifiek vooraf bepaalde wekelijkse metingen zijn niet langer voorhanden, zodat een nieuwe bijstelling zich opdringt tot aanpassing van de milieuvorwaarden.

Conclusie: Gezien bovenstaande stellen we voor om de bijzondere voorwaarde nr 26 aan te passen naar: *"PFAS-analyses worden uitgevoerd, voor zover dit zinvol is, op deelstromen die naar de WZI gaan. De analyses gebeuren volgens de ontwerp WAC-methode en gebeuren maandelijks gedurende 24 maanden. De bevindingen van deze analyses worden in een rapport gegoten, met maatregelen om verdere verspreiding van PFAS naar de omgeving te beperken. Ook de inventaris van al de afvalwaterstromen en het gevraagde overzicht met betrekking tot PFAS (zie vorige bijzondere voorwaarde) worden toegevoegd*

aan dit rapport. Er wordt jaarlijks vanaf inwerkingtreding van de bijstelling een geüpdatet rapport overgemaakt aan de VMM, de afdeling GOP en de afdeling Handhaving van het Departement Omgeving”.

Beoordeling

De garantie dat er steeds binnen de lozingsnormen voor PFAS geloosd wordt, blijft cruciaal voor zowel de vergunningverlenende overheid als de verschillende adviserende overheidsinstanties. Het is daarom belangrijk dat de exploitant voorziet in een adequaat, aangepast monitoringschema zodat op basis van frequente, interne metingen beginnende doorslag van de actief kool (AK) voor onder andere PFBA tijdig wordt gedetecteerd. Door een adequaat monitoringschema toe te passen op de waterbehandelingstechniek kan op tijd waargenomen worden wanneer er doorbraak optreedt bij adsorptietechnieken. Op deze manier wordt de goede werking van de techniek frequent gecontroleerd en worden emissies van PFAS naar water vermeden of beperkt. Hoe hoger en instabieler de gemeten concentraties, hoe hoger de meerwaarde van meer frequente metingen. Maandelijkse PFAS-metingen zijn niet efficiënt genoeg, ermee rekening houdende dat er per trein van 4 actiefkoolkolommen wekelijks 1 kolom wordt verversd en een doorschuifstelsel in gang wordt gezet. Het is noodzakelijk om intern onder andere de parameter PFBA frequenter in de tijd en op meerdere plaatsen doorheen de AK-trein op te volgen.

De exploitant vroeg met betrekking tot de bijzondere voorwaarde 26 op de hoorzitting van de GOVC van 22 februari 2024 reeds om de frequentie van de analyses te wijzigen van wekelijks naar maandelijks en geen analyses te moeten uitvoeren op de deelstromen die niet (meer) naar de waterzuivering gaan, zoals het percolaat van de stortplaatsen, het effluent van Indachem Solids, de gegenereerde vliegassen en de residuen. Aan de vraag tot schrappen van analyses op deze deelstromen kon gelet op de aangeleverde motivering tegemoet gekomen worden. Hierdoor werd ook meetcapaciteit vrijgemaakt voor de beoogde verbetering en transparantie te bereiken in het kader van de continue evolutie van zowel meetmethodes als waterzuiveringstechnieken voor PFAS. Op de vraag tot aanpassing van de frequentie van de analyses kon toen niet en kan ook nu opnieuw niet ingegaan worden. Frequente analyses blijven absoluut noodzakelijk voor de opvolging van de waterzuivering.

De gevraagde bijstelling van de bijzondere voorwaarde 26 moet geweigerd worden. De exploitant gaf op de hoorzitting van de GOVC van 1 oktober 2024 aan zich hierbij neer te leggen.

Voorwaarde 30 en 32

Verzoek

De bijzondere milieuvorwaarden 30 en 32, zoals opgenomen in het ministerieel besluit OMV/2023153254 van 22 maart 2024, stellen dat.

“30. Voor de in het bedrijfsafvalwater nog niet nominatief in de vergunning genoemde gevaarlijke stoffen, andere dan PFAS, als vermeld in bijlage 2C bij titel II van het VLAREM die op basis van deze nieuwe inzichten bijkomend gedetecteerd worden, wordt uiterlijk 12 maanden na vaststelling een lozingsnorm aangevraagd.

32. De lozingsnormen van de niet nominatief in de vergunning genoemde PFAS-verbindingen zijn met onmiddellijke ingang vastgesteld op de rapportagegrens, of bij ontstentenis daarvan, de bepalingsgrens”.

De exploitant vraagt om voorwaarde 32 te schrappen en voorwaarde 30 aan te passen als volgt:

“30. Voor de in het bedrijfsafvalwater nog niet nominatief in de vergunning genoemde gevaarlijke stoffen als vermeld in bijlage 2C titel II van het VLAREM die op basis van deze nieuwe inzichten bijkomend gedetecteerd worden, wordt 18 maanden na vaststelling een lozingsnorm aangevraagd”.

Motivering aanvrager

De aanvrager motiveert de gevraagde bijstelling als volgt.

In *“De Cirkel Rond? Het eindrapport van de opdrachthouder voor de aanpak van de PFAS-problematiek aangesteld door de Vlaamse Regering”* (gepubliceerd op 16/12/2022), meer specifiek onder deel 3.2.2 *“Aanpassing normenkader voor PFAS: lozingsnormen voor afvalwater”*, te vinden via de PFAS-website van de Vlaamse overheid (<https://www.vlaanderen.be/pfas-vervuiling>), wordt geadviseerd dat best een overgangperiode gehanteerd wordt voor de toepassing van de nieuwe rapportagegrenzen die in bijlage 4.2.5.2 van VLAREM II komen.

Een dergelijke overgangperiode is ingeschreven in het voorliggende ontwerp van besluit Vlaamse regering m.b.t. de lozing van bedrijfsafvalwater. Deze VLAREM-wijziging werd op 16/09/2022 een eerste maal principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering. Het standpunt van het Departement Omgeving inzake dit VLAREM-ontwerpbesluit wordt nogmaals op 17 februari 2024 bekrachtigd: *“Voor bestaande lozingen van afvalwater gelden nieuwe of geactualiseerde toetsingswaarden als vermeld in paragraaf 4, eerste lid, binnen een termijn van twaalf maanden. Die termijn begint vanaf de datum van de publicatie van de nieuwe of geactualiseerde toetsingswaarden of de vaststelling van een nieuwe bepalingsgrens.”*. In het kader van afvalverwerking is een overgangstermijn van 18 maanden logisch aangezien de afvalwatermatrix de waterzuivering bijzonder complex maakt.

Echter door middel van het ministerieel besluit van 22 maart 2024 werd de bijzondere vergunningsvoorwaarde nr. 32 opgenomen in de basisvergunning, die leest als volgt: *“De lozingsnormen van de niet nominatief in de vergunning genoemde PFAS-verbindingen zijn met onmiddellijke ingang vastgesteld op de rapportagegrens of bij ontstentenis daarvan de bepalingsgrens”*. In de bijzondere vergunningsvoorwaarde 30 staat dat: *“Voor de in het bedrijfsafvalwater nog niet nominatief in de vergunning genoemde gevaarlijke stoffen, andere dan PFAS, als vermeld in bijlage 2C titel II van het VLAREM die op basis van deze nieuwe inzichten bijkomend gedetecteerd worden, wordt uiterlijk 12 maanden na vaststelling een lozingsnormen aangevraagd”*

Voorwaarde 32 is niet conform deze toekomstige én de huidige VLAREM-wetgeving en kan eveneens niet aanzien worden als BBT. Overeenkomstig artikel 3.3.0.3 VLAREM II moet rekening worden gehouden met onder meer de technische, praktische en economische haalbaarheid van een voorwaarde die verdergaat dan BBT. Wanneer door nieuwe inzichten (bijv. verbeterde of nieuwe gevalideerde meetmethodes) bijkomende PFAS-verbindingen gedetecteerd worden, dient onderzoek verricht te worden om de BBT-technieken eveneens te actualiseren. Dit proces vergt tijd, waarbij de hoeveelheid tijd afhankelijk is van de reeds voorhanden zijnde kennis.

Als voorbeeld van de noodzaak van deze bijstelling, geven we de analytische evolutie weer rond de meetmethodiek van de ultrakorte PFAS-keten. De analytische evolutie in de bepaling van de ultrakorte keten PFAS gaat bijzonder snel. Tabel 1 vat de evolutie in de

WAC/IV/A/26 samen In de beschrijving van de methode staat zeer duidelijk dat matrixeffecten een effect kunnen hebben op de kwantificering, m.a.w. de rapportagegrens sterk kunnen verhogen

Binnen twee maanden tijd werd de meetmethode zelfs reeds aangepast, waarbij PFAS-componenten uit de methode werden gelaten alsook de meetmethode vaste fase extractie niet weerhouden werd. Dit bewijst dat de methode nog in volle ontwikkeling is. Verwacht wordt dat binnen de erkenningsprocedure voor de commerciële laboratoria, die nog loopt tot oktober 2024, opnieuw een update van de meetmethodiek en bepalingsgrenzen noodzakelijk wordt

Ook dit betreft een nieuw gegeven t.a.v. de vorige bijstellingsprocedure.

WAC/IV/A/026 versie

Bepalingsgrenzen en methodiek

BG (ng/l)	Directe injectie	Vaste fase extractie (SPE)
TFA	4000	*
PFPrA	120	100
PFBA	600	100
PFPrS	575	100
PFBS	150	150
PFEL5	200	100
TFMS	500	150
2,3,3,3 TFPA	2000	*
2,2,3,3 TFPA	175	*

Ontwerp 10/2023

BG (ng/l)	Directe injectie
TFA	4000
PFPrA	120
PFPrS	575
PFEL5	200
TFMS	500
2,3,3,3 TFPA	2000
2,2,3,3 TFPA	175

Ontwerp 01/2024

Tabel 1: Evolutie in de bepalingsgrenzen gekoppeld aan de WAC/IV/A/026 meetmethodiek

Opvallend is dat ondanks in de BBT-studie voor de zuivering van met PFAS belast bedrijfsafvalwater en bemalingswater (Eindrapport versie 12 december 2023, VITO) wordt geconcludeerd dat rond efficiënte verwijdering van ultrakorte keten PFAS duidelijk verder onderzoek noodzakelijk is, toch besloten werd om de WAC/IV/A/026 meetmethodiek met retroactieve werking te implementeren. Dit terwijl het ministerieel besluit over het verzoek tot bijstelling van de milieuvoorwaarden opgenomen in de vergunning van Indaver geen overgangstermijn bevat voor gewijzigde bepalingsgrenzen inzake PFAS.

Conclusie: De introductie van bijvoorbeeld de geheel nieuwe meetmethodiek WAC/IV/A/026 in Vlaanderen, waarbij er duidelijk nog volop kennisontwikkeling plaatsvindt, gaat zowel voor de industrie als de analytische labo's te snel

De koppeling van de bepalingsgrenzen uit de meetmethodiek met de VLAREM-wetgeving via terugwerkende kracht in een omgevingsvergunning zal vele bedrijven in Vlaanderen voor onoverkomelijke technische, economische en juridische problemen plaatsen. Temeer omdat de performantie van zuiveringstechnieken nu pas geëvalueerd kan worden.

Dit klemt eens te meer met het principe van de niet-retroactiviteit van regelgeving, en in het bijzonder strafrechtelijke bepalingen, dat als uitgangspunt moet worden genomen De niet-retroactiviteit van de wetten. *"is een waarborg die tot doel heeft rechtsonzekerheid te voorkomen Die waarborg vereist dat de inhoud van het recht voorzienbaar en*

toegankelijk is, zodat de rechtzoekende de gevolgen van een bepaalde handeling in redelijke mate kan voorzien op het ogenblik dat die handeling wordt gesteld. De terugwerkende kracht is enkel verantwoord indien die absoluut noodzakelijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang.” Dit geldt eens te meer in het licht van artikel 2 Sw [Strafwetboek] nu de overschrijding van de bepalingsgrenzen zonder specifieke lozingsnormen in een omgevingsvergunning strafrechtelijke aansprakelijkheid met zich meebrengt

Omdat er ook nog geen technieken besproken zijn in de BBT studies voor PFAS-verwijdering in afvalwater voor ultrakorte ketens moeten daarom zodra deze meetbaar zijn ook nog technieken ontwikkeld worden om te bepalen wat technisch haalbaar is. Dit moet allemaal gekend zijn om een wetenschappelijk gefundeerde lozingsvergunning voor deze parameters aan te vragen. Vandaag wordt van bedrijven verwacht om veel verder te gaan dan het “Beste Beschikbare Technieken” (BBT) principe (Vlarem I), maar houdt men geen rekening met de technische en praktische haalbaarheid.

Indaver stelt daarom voor bijzondere vergunningsvoorwaarde nr. 32 te schrappen en bijzondere vergunningsvoorwaarde nr. 30 aan te passen zodat deze ook op PFAS van toepassing is: *“Voor de in het bedrijfsafvalwater nog niet nominatief in de vergunning genoemde gevaarlijke stoffen als vermeld in bijlage 2C titel II van het VLAREM die op basis van deze nieuwe inzichten bijkomend gedetecteerd worden, wordt 18 maanden na vaststelling een lozingsnorm aangevraagd”*

Beoordeling

Een zo breed mogelijke karakterisatie en inventarisatie van te verwachten PFAS is voor Indaver als GPBV-bedrijf reeds verplicht sinds 17 augustus 2022 conform artikel 3.14.2.2.3 van titel III van het VLAREM.

Op 23, 25, 30 en 31 januari 2024 heeft de afdeling Handhaving van het Departement Omgeving stalen genomen van het geloosde afvalwater van Indaver. Naast de analysemethoden van het WAC/IV/A/025 werden ook ultrakorteketen-PFAS bepaald (volgens het WAC/IV/A/026) en werd een PFAS-non-target-screening (hierna NTS) uitgevoerd. Op verzoek van de afdeling GOP van het Departement Omgeving werden de analyseresultaten in het kader van deze bijstellingsprocedure gerapporteerd, in een brief van 5 augustus 2024 (opgeladen op het Omgevingsloket op 6 augustus 2024). Zoals valt af te leiden uit de resultaten, bevat het afvalwater van Indaver met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid nog een aantal onbekende PFAS-verbindingen die niet worden gedetecteerd en gekwantificeerd met de targeted-meetmethoden WAC/IV/A/025 en WAC/IV/A/026. De resultaten van de PFAS-targetanalyses voor de ultrakorte keten PFAS resulteerden in een PFPrA van maximaal 670 µg/l (waar het WAC/IV/A/026 voorziet in een bepalingsgrens van 500 ng/l voor PFPrA).

Er is geen zicht op het tijdstip van de eerste vaststelling door Indaver zelf van “nieuwe PFAS”, maar ultrakorteketen-PFAS blijken door Indaver sinds 26 september 2023 bepaald te worden. Op 20 maart 2024 meldde de exploitant ook mondeling dat er PFPrA was gemeten in het geloosde afvalwater.

Op 2 september 2024 werd door Indaver een reactie op de brief van de afdeling Handhaving op het Omgevingsloket opgeladen. Hierin stelt de exploitant dat het te voorbarig is om conclusies te trekken over de meetresultaten zoals gerapporteerd in het advies van de Afdeling Handhaving omdat de meetmethodieken nog niet op punt zouden staan en de meetresultaten van het VITO-

laboratorium ook niet overeenkomen met de tegenanalyses die werden uitgevoerd in opdracht van Indaver door een erkend commercieel laboratorium. Ook in de motivering van het verzoek verwijst Indaver naar de evolutie van de meetmethodiek voor de bepaling van korte keten PFAS (WAC/IV/A/026).

Het geactualiseerde Compendium voor de monsterneming, meting en analyse van water (WAC 2024), waarmee onder meer de methode voor de bepaling van korte keten per- en polyfluoralkylverbindingen (PFAS) in water met LC-MS/MS (WAC/IV/A/026) werd ingevoerd, werd goedgekeurd bij ministerieel besluit van 7 mei en ministerieel besluit van 30 september 2024. Deze besluiten werden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 8 oktober 2024. Voor de laboratoria is het geactualiseerde WAC op 15 januari 2024 in werking getreden en voor de exploitanten, bijvoorbeeld in het kader van zelfcontrole, treedt het geactualiseerde WAC 10 dagen na publicatie in het Belgisch Staatsblad in werking. Met het MB van 30 september werd een overgangstermijn ingevoerd voor bestaande lozingen van afvalwater, waarvoor het WAC/IV/A/026 in werking treedt binnen een termijn van achttien maanden, te rekenen vanaf de datum van de publicatie van het besluit in het Belgisch Staatsblad. Naast de actualisatie van het WAC werd met het MB van 7 mei 2024 ook een nieuw erkenningspakket voor korte keten PFAS voor de laboratoria ingevoerd:

- W.7.9.1 standaardreeks PFAS (WAC/IV/A/025);
- W.7.9.2 korte keten PFAS (WAC/IV/A/026)

De verplichting voor de laboratoria om over een erkenning voor het nieuwe pakket W.7.9.2 te beschikken, is vastgelegd op 1 oktober 2024.

Erop gelet dat Indaver al heel lang breed moest inventariseren (2022), de korte PFAS intussen al kent en meet (september 2023) en er bovendien vaststellingen zijn door de afdeling Handhaving van het Departement Omgeving boven de bepalingsgrenzen uit de gevalideerde meetmethode, kan er geen sprake meer zijn van een onredelijke timing van voorwaarde 32.

Er wordt op gewezen dat "de niet nominatief in de vergunning genoemde PFAS-verbindingen" bij Indaver vermoedelijk ook ruimer zullen zijn dan de zeven vermelde korte PFAS uit het WAC/IV/A/026 (TFA, PFPrA, PFPrS, PFEtS, TFMS, 2,3,3,3-TEFPrA en 2,2,2,2-TEFPrA).

In de motivering van het verzoek stelt Indaver dat er nog geen technieken besproken zijn in de BBT-studie voor PFAS-verwijdering in afvalwater voor ultrakorte ketens. In de afgeronde BBT-studie is evenwel ook opgenomen dat met omgekeerde osmose (RO) ultrakorte, korte en lange keten PFAS en hun precursoren efficiënt verwijderd worden: RO is één van de weinige beschikbare technieken die in staat is om eveneens ultrakorte keten PFAS met een hoog verwijderingsrendement te verwijderen. Bij de toepassing van membraan gebaseerde technieken worden de PFAS opgeconcentreerd in een concentraatstroom die verder verwerkt of behandeld moet worden. De studie vermeldt verder dat ook niet-thermische plasmabehandelingstechnologie ultrakorte keten PFAS moeten kunnen afbreken indien de juiste procescondities toegepast worden en indien voldoende reactietijd in de reactor gegarandeerd wordt. In theorie zou bij voldoende hoge temperaturen en voldoende lange verblijftijden ultrakorte keten PFAS afgebroken moeten kunnen worden bij thermische degradatie en verbranding. Echter heerst er nog onzekerheid over de volledigheid van de afbraak en geassocieerde luchtmissies bij verbranding van PFAS-houdende stromen/afvalstoffen.

Een belangrijke globale eindconclusie van de BBT-studie voor de zuivering van met PFAS belast bedrijfsafvalwater en bemalingswater is dat elke situatie een specifieke benadering vereist voor de selectie en optimalisatie van de meest geschikte techniek of combinatie van technieken. Bovendien zal dit in de meeste gevallen een karakterisatie van het te behandelen

bedrijfsafvalwater/bemalingswater vereisen om deze gebalanceerde keuze en optimalisatie te ondersteunen. Daarnaast kunnen in bepaalde situaties aanvullende, verkennende labo-/piloottesten noodzakelijk zijn om deze selectie en optimalisatie van de techniek of combinatie van technieken verder te ondersteunen, en om de toepasbaarheid en haalbaarheid voor elke specifieke situatie te evalueren. Er kan dus niet alleen worden verwezen naar resultaten en oplossingen van het VITO-BBT-kenniscentrum.

De exploitant stelt dat de opgelegde voorwaarden in strijd zijn met de huidige en toekomstige VLAREM-regelgeving. De overgangstermijn waarnaar Indaver verwijst in het verzoek is ingeschreven in het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering met betrekking tot de lozing van bedrijfsafvalwater (VLAREM-wijziging die op 16 september 2022 een eerste maal principieel werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering). Aangezien deze VLAREM-wijziging echter nog niet definitief werd goedgekeurd, is er tot op heden geen wettelijke verankering van deze overgangstermijn. Hierop kan dus niet vooruit gelopen worden.

Artikel 5.4.7 van het DABM bepaalt bovendien het volgende: *“Tenzij anders bepaald door de Vlaamse Regering zijn de algemene en sectorale milieuvoorwaarden al dan niet na afloop van een door de Vlaamse Regering te bepalen overgangstermijn van toepassing op inrichtingen en activiteiten die op de datum van inwerkingtreding van het besluit houdende milieuvoorwaarden zijn vergund of waarvoor een meldingsakte bestaat. In afwijking hiervan blijven de strengere bijzondere milieuvoorwaarden uit de op die datum lopende vergunning of uit de geldende beslissing verder gelden.”* In de verhouding tussen de algemene en sectorale milieuvoorwaarden enerzijds en de bijzondere milieuvoorwaarden anderzijds geldt dat de strengste milieuvoorwaarde voorrang heeft. De opgelegde bijzondere milieuvoorwaarde, die niet in een overgangstermijn voorziet, heeft dus voorrang op een besluit dat wel in een overgangstermijn voorziet.

In het verzoek zijn geen analyseresultaten, noch concrete lozingsnormen voorgesteld waarop gemotiveerd een emissiegrenswaarde kan afgeleid worden. Indaver lijkt aldus niet te opteren voor een concrete, gemotiveerde lozingsnorm, maar voor een lozing beneden de rapportagegrenzen of bepalinggrenzen. De gevraagde bijstelling betekent een versoepeling van de voorwaarden, door de invoering van een overgangstermijn, zonder dat er voldoende gemotiveerd wordt hoe en tot welk niveau de overige PFAS zullen en kunnen gezuiverd worden. Er wordt niet aangetoond dat de voorgestelde bijstelling van de voorwaarden niet zou leiden tot een verdere achteruitgang van de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater.

Gelet op bovenstaande beoordeling wordt de gevraagde bijstelling van de bijzondere milieuvoorwaarde 30 en de schrapping van bijzondere milieuvoorwaarde 32 ongunstig beoordeeld.

Actualisatie van de milieuvoorwaarden

Conform artikel 106 van het Omgevingsvergunningsbesluit moet de beslissing over het verzoek tot bijstelling van de in de omgevingsvergunning opgelegde milieuvoorwaarden de geactualiseerde vergunningstoestand vermelden.

De opgelegde bijzondere milieuvoorwaarden, zoals opgenomen in het MB OMV/2023143280 van 29 maart 2024, zijn nog actueel en moeten niet worden aangepast.

BEZWAREN OPENBAAR ONDERZOEK

De bezwaren die betrekking hebben op de argumenten om de gevraagde bijstelling van de voorwaarden niet te verlenen, worden bijgetreden.

ALGEMENE CONCLUSIE: ongunstig

De hinder en de effecten op mens en milieu en de risico's voor de externe veiligheid, veroorzaakt door het gevraagde verzoek, kunnen mits naleving van de vergunningsvoorwaarden niet tot een aanvaardbaar niveau worden beperkt.

Er bestaat aanleiding toe het verzoek tot bijstelling van de voorwaarden te weigeren.

BESLUIT VAN DE VLAAMS MINISTER VAN OMGEVING EN LANDBOUW,

Artikel 1. Het door de nv Indaver, Poldervlietweg 5, 2030 Antwerpen ingediende verzoek tot bijstelling van de bijzondere milieuvorwaarden voor de inrichting met inrichtingsnummer 20170905-0030, vergund op naam van nv Indaver, Poldervlietweg 5, 2030 Antwerpen, gelegen te 2030 Antwerpen, Poldervlietweg 5, omvattende:

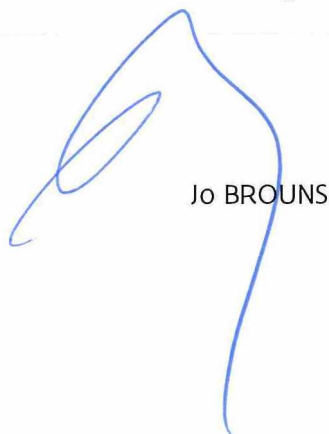
- de bijstelling van de bijzondere milieuvorwaarden 26 en 30 en het schrappen van de bijzondere milieuvorwaarde 32, zoals opgenomen in het ministerieel besluit met kenmerk OMV/2023153254 van 22 maart 2024,

wordt geweigerd.

Art. 2. De opgelegde bijzondere milieuvorwaarden, zoals opgenomen in het MB OMV/2023143280 van 29 maart 2024, blijven ongewijzigd behouden.

Brussel, **12 -11- 2024**

Vlaams minister van Omgeving en Landbouw

Jo BROUNS

U kan tegen deze beslissing een verzoekschrift tot vernietiging indienen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

U heeft hiervoor een vervaltermijn van 45 dagen die ingaat de dag na de betekening van deze beslissing.

Het verzoekschrift moet per beveiligde zending worden ingediend. Dit betekent:

1. hetzij via het digitaal loket van de Vlaamse Bestuursrechtscolleges
<https://www.dbrc.be/digitaal-loket-van-de-vlaamse-bestuursrechtscolleges>
2. hetzij per aangetekende brief gericht aan:
Raad voor Vergunningsbetwistingen
p/a Dienst van de Bestuursrechtscolleges
Koning Albert II-laan 15 bus 130
1210 Brussel
3. hetzij door neerlegging ter griffie op het hierboven vermelde adres.
Marie-Elisabeth Belpairegebouw
Toren Noord (2de verdieping)
Simon Bolivarlaan 17
1000 Brussel

Als u voor een analoge indiening kiest (2. en 3.) moet:

- het verzoekschrift in vijfvoud worden ingediend, namelijk één origineel en vier afschriften (fotokopies of een digitale kopie);
- gelijktijdig met de indiening van het verzoekschrift, een afschrift van het verzoekschrift ter informatie aan de verwerende partij worden gestuurd (dit is de overheid die de beslissing genomen heeft).

Het verzoekschrift moet in ieder geval minstens de volgende gegevens bevatten:

- de naam, de hoedanigheid, de woonplaats of de zetel van de verzoekende partij, de gekozen woonplaats in België, een telefoonnummer en een e-mailadres;
- de naam en het adres van de verweerder;
- het voorwerp van het beroep of bezwaar;
- een uiteenzetting van de feiten en de ingeroepen middelen;
- een omschrijving van het belang van de verzoeker
- een inventaris van de overtuigingsstukken.

U bent een rolrecht verschuldigd van

- 200 euro bij het indienen van een verzoekschrift tot vernietiging;
- 100 euro bij het indienen van een verzoekschrift tot schorsing of tot schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid.

Gelijktijdig met de indiening van het verzoekschrift moet u het bewijs bezorgen dat een overschrijvingsopdracht is gegeven of dat een storting is uitgevoerd tot betaling van het rolrecht.

De procedure voor de Raad van Vergunningsbetwistingen wordt geregeld in het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges, het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning en het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse Bestuursrechtscolleges.

Meer uitleg vindt u op de website van de Raad voor Vergunningsbetwistingen (<http://www.dbrc.be/vergunningsbetwistingen>)